

УДК 343.9

А. В. Калініна,
канд. юрид. наук, науковий
співробітник відділу кримінологічних
досліджень Науково-дослідного
інституту вивчення проблем
злочинності імені академіка
В. В. Сташиса НАПрН України

КРИМІНОЛОГІЧНЕ ЗАКОНОДАВСТВО В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ¹

У статті надається загальна характеристика кримінологічного законодавства в Україні: пропонується його визначення, виокремлюються ознаки, аналізуються недоліки та перспективи розвитку. Наведено точки зору науковців щодо змісту поняття кримінологічного законодавства, здійснено його порівняння із галуззю законодавства. Акцентовується увага на тому, що кримінологічне законодавство є доктринальним поняттям. Виокремлено такі його ознаки як комплексний характер, спрямованість на реалізацію кримінологічної політики держави і структурованість. Серед недоліків кримінологічного законодавства вказано: наявність розриву між напрацюваннями науковців теоретичного характеру та їх втіленням на практиці, несистемний характер, нестабільність норм, наявність прогалін. Запропоновано такі перспективи розвитку кримінологічного законодавства в Україні: його систематизація, усунення суперечностей та прогалін у відповідних нормативних актах, втілення на практиці теоретично обґрунтованих напрацювань науковців та передового досвіду зарубіжних країн у цій сфері, а також удосконалення практики застосування кримінологічного законодавства.

Ключові слова: кримінологічне законодавство, запобігання злочинності, правове забезпечення запобігання злочинності.

Постановка проблеми. Складна система організації державної форми суспільства регулюється відповідними нормами: моралі, звичаїв, права і т. п. Еволюція суспільних відносин сприяла галузевій диференціації таких норм залежно від предмета регулювання.

Формування системи законодавства держави, що є головним способом вираження норм права в Україні, відбувалося шляхом поділу його на галузі.

¹ Статтю підготовлено на виконання теми фундаментального наукового дослідження НДІ ВПЗ ім. акад. В. В. Сташиса НАПрНУ «Стратегія зменшення можливостей вчинення злочинів: теорія та практика» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000283).

Однак чіткий галузевий поділ законодавства не надає можливості системно регулювати низку суспільних відносин, що за характером потребують міжгалузевого регулювання. Такими суспільними відносинами є, зокрема, суспільні відносини, пов'язані із профілактикою злочинів та правопорушень в Україні. Оскільки така профілактика є складовою предмету кримінологічної науки, то постає питання про існування так званого кримінологічного законодавства. Зважаючи на неоднозначність вказаного поняття, постає необхідність з'ясувати, чи є виправданим введення такого терміну у науковий обіг, яка структура такого законодавства, його головні риси та особливості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній кримінології на монографічному рівні відсутні роботи, присвячені дослідженню кримінологічного законодавства в Україні. Кримінологічне законодавство досліджувалося, зазвичай, у межах профілактики та запобігання злочинності взагалі чи окремих видів злочинів, зокрема, як правова основа такої діяльності. Також ученими розглядалася запобіжна функція окремих видів галузевого законодавства (наприклад, законодавства про кримінальну відповідальність)². Довідникове визначення кримінологічному законодавству надав С. М. Гусаров (S. M. Gusarov)³. Кримінологічну підсистему антикримінального законодавства виокремлює у своїй науковій статті Б. М. Головкін (B. M. Golovkin)⁴.

Більш детально кримінологічне законодавство досліджувалося зарубіжними вченими: В. А. Ананічем (V. A. Ananich), О. І. Бажановим (O. I. Bazhanov), Д. Ю. Гончаровим (D. Ju. Goncharov), М. О. Городецькою (M. A. Gorodeckaja), В. А. Зікеєвим (V. A. Zikeev), С. А. Старостіним (S. A. Starostin), Ю. В. Трунцевським (Ju. V. Truncevskij), Д. А. Шестаковим

² Див.: Голіна В. В., Головкін Б. М. Забезпечення якості запобіжної функції законодавства про кримінальну відповідальність. *Теоретичні основи забезпечення якості кримінального законодавства та правозастосовчої діяльності у сфері боротьби зі злочинністю в Україні*: монографія / за заг. ред. В. І. Борисова, В. С. Зеленецького. Харків: Право, 2011. С. 191–239.

³ Див.: Гусаров С. Кримінологічне законодавство. *Українська кримінологічна енциклопедія* / за заг. ред. В. В. Чернея, В. В. Сокурєнка; упоряд. О. М. Джу́жа, О. М. Литвинов. Харків–Київ: Харк. нац. ун-т внутр. справ; Нац. акад. внутр. справ; Кримінолог. асоц. України; Золота миля, 2017. С. 352.

⁴ Див.: Головкін Б. М. Превентивний вплив системи антикримінального законодавства України на злочинність. *Вісник Академії правових наук України*. 2012. № 4 (71). С. 308–317.

(D. A. Shestakov) та ін. Ученими було запропоновано визначення кримінологічного законодавства, його структуру, визначено роль у діяльності із профілактики злочинності у своїх державах, висунуто ідею виокремлення окремого інституту права – права протидії злочинності.

У попередніх публікаціях авторки із запропонованої тематики було здійснено огляд стану кримінологічного законодавства в зарубіжних країнах та розглянуто деякі питання кримінологічного законодавства в Україні⁵.

Метою статті є здійснення аналізу змістовного наповнення поняття «кримінологічне законодавство», виокремлення загальних рис кримінологічного законодавства в Україні та перспектив його розвитку в нашій державі.

Виклад основного матеріалу. У юридичній науці під законодавством зазвичай розуміється форма вираження норм права. І право, і законодавство кожної держави має свою систему. У переважній більшості структура вітчизняного законодавства відповідає структурі права, поділяючись на конституційне, адміністративне, цивільне, цивільно-процесуальне, кримінальне, кримінально-процесуальне, господарське, трудове, екологічне та ін. Однак розвиток і трансформація суспільних відносин «порушує» принцип суворості відповідності галузей законодавства галузям права і навпаки. Зокрема, у кримінологічній науці останніми роками почало формуватися уявлення про нормативне забезпечення діяльності із профілактики та запобігання злочинності як окремий напрям (термін «галузь» вживати не доречно) законодавства – кримінологічне законодавство.

Термін «кримінологічне законодавство» лише набуває популярності вживання у науковому термінологічному апараті⁶. Більш поширеними у спе-

⁵ Див.: Калініна А. В. Кримінологічне законодавство у пострадянських державах. *Питання боротьби зі злочинністю*: зб. наук. пр. / редкол.: В. І. Борисов та ін. Харків: Право, 2018. Вип. 35. С. 55–67; Калинина А. В. Криминологическое законодательство как элемент уголовной политики государства. *Формирование эффективной уголовной политики и оптимальной модели досудебного производства – приоритетная задача юридической науки и практики*: сборник материалов междунар. науч.-практ. конф. (г. Минск, Республика Беларусь, 24–25 апреля 2019 г.) / редкол.: С. Я. Аземша (гл. ред.) и др. Минск: Юр спектр, 2019. С. 45–49.

⁶ Наприклад, див.: Гусаров С. Кримінологічне законодавство. *Українська кримінологічна енциклопедія*. С. 352.

ціалізованій літературі є поняття «правове забезпечення діяльності по запобіганню злочинності» (В. В. Голіна, 2011, 2014 та ін.), «антикримінальне законодавство» (Б. М. Головкін, 2012), «правове регулювання профілактичної діяльності» («Профілактика злочинів», 2011) та ін.

Яким же є змістовне наповнення такого терміну? З цього приводу доречно зазначити, що соціальна роль законодавства полягає у тому, що воно, як зазначає В. В. Голіна, є лише інструментом регулювання суспільних відносин, закріплює правомірні можливості, встановлює правила та норми поведінки, визначає перелік дозволених засобів досягнення цілей життя і діяльності людей⁷. Розглядаючи антикримінальне законодавство, як один із засобів протидії злочинності та запобігання злочинам, Б. М. Головкін виокремлює наряду із адміністративно-правовою, кримінально-правовою, кримінально-процесуальною, кримінально-виконавчою й його кримінологічну нормативну підсистему⁸. Під останньою він пропонує розуміти низку законів нерепресивної дії та інших нормативних актів, що регулюють правові та організаційні основи запобігання і протидії окремим різновидам злочинності⁹. Однак, зважаючи на специфіку предмета кримінологічної науки та мету профілактичної діяльності, більш конкретизованим, на нашу думку, є визначення кримінологічного законодавства, запропоноване С. М. Гусаровим, під яким він пропонує розуміти сукупність нормативно-правових і нормативних актів, що регулюють та забезпечують реалізацію заходів з обмеження й усунення причин і умов злочинності, утворюють юридичну основу реагування на неї, а також запобігання злочинам, припинення злочинів і протидію злочинності¹⁰.

Із метою виокремлення специфіки кримінологічного законодавства доцільно розглянути теоретичне розуміння у науці галузі законодавства. У теорії

⁷ Голіна В. В., Головкін Б. М. Забезпечення якості запобіжної функції законодавства про кримінальну відповідальність. С. 219.

⁸ Головкін Б. М. Превентивний вплив системи антикримінального законодавства України на злочинність. С. 308.

⁹ Там само.

¹⁰ Гусаров С. Кримінологічне законодавство. *Українська кримінологічна енциклопедія*. С. 352.

держави та права під галуззю законодавства розуміється система нормативно-правових актів, об'єднаних за певними сферами правового регулювання суспільних відносин¹¹. Залежно від характеру галузі законодавства окремо виділяються комплексні галузі законодавства, що охоплюють кілька векторів правового регулювання. Такі галузі охоплюються кількома галузями права, що регулюють різні види суспільних відносин, і тому не мають властивих лише йому предмета і метода¹², що є головними критеріями виокремлення галузі права. Прикладами комплексних галузей законодавства є аграрне, військове, господарське, повітряне законодавство, законодавство про будівництво та ін. Головною особливістю такого законодавства є те, що обсяг і внутрішня організація комплексного законодавства такі, що управління ним за допомогою одного активного центру, який очолює масив кодифікованого акта, – неможливе¹³.

Аналізуючи причини існування розбіжностей між чіткою відповідністю деяких галузей законодавства галузям права, О. Ф. Скакун виокремлює такі.

1. Об'єктивна неможливість висловити зміст кожної окремої галузі права в одному нормативно-правовому акті, оскільки збіг галузі права і галузі законодавства є можливим тоді, коли галузь законодавства представлена актами однієї юридичної сили – законами, і число таких актів невелике (наприклад, Кримінальний кодекс). У більшості випадків зміст галузі права виражений у численних нормативних актах¹⁴.

2. Залежність системи законодавства та формування його галузей від цілеспрямованої діяльності суб'єктів, пов'язаної з його систематизацією, від інтересів держави, потреб юридичної практики, рівня розвитку юридичної науки, законодавчої техніки¹⁵.

¹¹ Теорія держави і права. Академічний курс: підруч. / за заг. ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. Київ: Юрінком Інтер, 2008. С. 398.

¹² Там само. С. 252.

¹³ Там само. С. 398.

¹⁴ Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підруч. / пер. з рос. С. О. Буракоєського. Харків: Консум, 2001. С. 253.

¹⁵ Там само.

3. Переосмислення, відновлення, вдосконалення законодавства внаслідок його переорієнтування на демократичні цінності. Результатом цього процесу є уплітання в правову матерію нових теоретичних конструкцій, формування нових галузей та інститутів законодавства, у тому числі на базі підгалузей та інститутів права, покликаних створити оптимальну базу переходу до ринкових відносин, та ін.¹⁶

4. Орієнтування системи законодавства не лише на галузь права, але й на галузь державної діяльності, на державний устрій та ін.¹⁷

Таким чином, формування комплексних галузей законодавства є цілком закономірним явищем. Проте основним фактором, що спричиняє їх виникнення, є однорідність суспільних відносин, які воно покликане врегулювати. На нашу думку, кримінологічне законодавство не можна розглядати як галузь законодавства. Хоча, як і будь-яка комплексна галузь законодавства, воно не має властивих власне йому предмета і метода правового регулювання, це поняття наразі є суто теоретичним за характером. Специфіка діяльності державних та правоохоронних органів, громадських організацій, окремих громадян та інших суб'єктів, спрямована на профілактику та запобігання правопорушенням, вказує на той факт, що не зважаючи на те, що кримінологічне законодавство покликане врегулювати суспільні відносини, що виникають у вказаній сфері, уніфікація регулювання такої діяльності наразі відсутня. Крім того, кримінологічне законодавство України не є системним.

Отже, кримінологічне законодавство – це доктринальне поняття, яким позначається сукупність законів та інших нормативних актів, що регулюють суспільні відносини у сфері профілактики та запобігання правопорушенням в Україні.

Розглядаючи кримінологічне законодавство, доречно виділити його ознаки та розглянути структуру.

¹⁶ Скакун О. Ф. Теорія держави і права. С. 253.

¹⁷ Там само. С. 254.

Так, ознаками кримінологічного законодавства в Україні наразі є:

1) комплексний характер – кримінологічне законодавство складається з норм, що належать до різних галузей права. Його основу складають кодифіковані акти з так званого «кримінального блоку», або кримінальне законодавство в широкому сенсі – Кримінальний кодекс України, Кримінально-виконавчий кодекс України та Кримінальний процесуальний кодекс України¹⁸;

2) спрямованість його норм на реалізацію державної кримінологічної політики, оскільки саме в них відбивається її спрямованість (криміналізація і декриміналізація діянь, загальний курс, основи боротьби зі злочинністю та ін.);

3) структурованість – кримінологічне законодавство можна структурувати як за юридичною силою нормативних актів (по вертикалі: від Конституції України та міжнародних актів до локальних нормативних актів), що його утворюють, так і за їх галузевою приналежністю (по горизонталі, наприклад, кримінальне, кримінально-процесуальне, кримінально-виконавче законодавство та ін.).

Головними недоліками кримінологічного законодавства можна визначити:

1) наявність розриву між напрацюваннями науковців теоретичного характеру та їх втіленням на практиці (оскільки значна кількість обґрунтованих пропозицій науковців не приймається до уваги державними та правоохоронними органами), або ж, навпаки, відсутність теоретичної основи для вирішення конкретних питань правозастосовної діяльності у сфері профілактики та запобігання правопорушенням;

2) несистемний характер – по суті це величезна кількість правових норм, що складається з Конституції України, галузевого законодавства (в деяких випадках неузгодженого між собою) та підзаконних актів (постанов, розпоряджень КМУ, наказів силових відомств і т. п.).

¹⁸ Гусаров С. Кримінологічне законодавство. С. 353.

Відсутність системності кримінологічного законодавства підкреслюється й відсутністю єдиного законодавчого акта, нормами якого регулювалася б діяльність із профілактики та запобігання правопорушень. Як зазначає С. М. Гусаров, такий закон підсилював би значимість кримінологічного законодавства та сприяв би його уніфікації, однак на теперішній час вітчизняний законодавець обмежується лише концептуальними документами у боротьбі зі злочинністю (наприклад, Концепція реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 р., затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 р. № 1209-р)¹⁹;

3) нестабільність норм, що пояснюється перехідним станом системи законодавства України, починаючи з проголошення незалежності, та переорієнтацією її суспільного укладу на європейський вектор, реформуванням судової та правоохоронної системи держави та ін.;

4) наявність прогалів у зв'язку зі швидкоплинністю розвитку нових форм злочинності та появою раніше не криміналізованих у вітчизняному законодавстві суспільно небезпечних діянь (наприклад, пов'язаних із діджиталізацією низки суспільних відносин, змінами в інформаційній, медійній сферах, появою явища «гібридної війни», пов'язаних із зловживаннями у досягненнях біології, генетики тощо) та ін.

Перспективами розвитку кримінологічного законодавства в Україні є, по-перше, його систематизація (для початку, хоча б шляхом інкорпорації), що є нагальною необхідною, або, все ж таки, прийняття відповідного закону кримінологічного характеру, який би уніфікував практику профілактики та запобігання правопорушенням різними суб'єктами такої діяльності: від державних та правоохоронних органів до пересічних громадян. По-друге, усунення безлічі суперечностей та прогалів у відповідних нормативних актах, що підвищить ефективність вказаних норм.

¹⁹ Гусаров С. Кримінологічне законодавство. С. 352–353.

Ще одним важливим напрямом розвитку кримінологічного законодавства є втілення на практиці теоретично обґрунтованих напрацювань науковців та передового досвіду зарубіжних країн у цій сфері.

Також перспективним видається удосконалення практики застосування кримінологічного законодавства шляхом усунення недоліків, які виявляються внаслідок її узагальнення. Цьому сприятиме й здійснення кримінологічної експертизи нормативних актів та їх проектів, розроблення методичних рекомендацій із застосування конкретних положень законодавства суб'єктами правозастосування та ін.

Висновки. Таким чином, кримінологічне законодавство в Україні – поняття доктринальне, яким позначається сукупність законів та інших нормативних актів, що регулюють суспільні відносини у сфері профілактики та запобігання правопорушенням в Україні. Наразі у кримінологічному законодавстві України існує низка недоліків: наявність розриву між напрацюваннями науковців теоретичного характеру та їх втіленням на практиці, несистемний характер, нестабільність норм, наявність прогалин.

Перспективами розвитку кримінологічного законодавства в Україні є його систематизація, усунення суперечностей та прогалин у відповідних нормативних актах, втілення на практиці теоретично обґрунтованих напрацювань науковців та передового досвіду зарубіжних країн у цій сфері, а також удосконалення практики застосування кримінологічного законодавства.

Список використаних джерел

1. Голіна В. В., Головкін Б. М. Забезпечення якості запобіжної функції законодавства про кримінальну відповідальність. *Теоретичні основи забезпечення якості кримінального законодавства та правозастосовчої діяльності у сфері боротьби зі злочинністю в Україні*: монографія / за заг. ред. В. І. Борисова, В. С. Зеленецького. Харків: Право, 2011. С. 191–239.

2. Головкін Б. М. Превентивний вплив системи антикримінального законодавства України на злочинність. *Вісник Академії правових наук України*. 2012. № 4 (71). С. 308–317.

3. Гусаров С. Кримінологічне законодавство. *Українська кримінологічна енциклопедія* / за заг. ред. В. В. Чернея, В. В. Сокурєнка; упоряд. О. М. Джужа, О. М. Литвинов. Харків–Київ: Харк. нац. ун-т внутр. справ; Нац. акад. внутр. справ; Кримінолог. асоц. України; Золота миля, 2017. С. 352–353.

4. Калініна А. В. Кримінологічне законодавство у пострадянських державах. *Питання боротьби зі злочинністю: зб. наук. пр.* / редкол.: В. І. Борисов та ін. Харків: Право, 2018. Вип. 35. С. 55–67.

5. Калинина А. В. Кримінологическое законодательство как элемент уголовной политики государства. *Формирование эффективной уголовной политики и оптимальной модели досудебного производства – приоритетная задача юридической науки и практики: сборник материалов междунар. науч.-практ. конф. (г. Минск, Республика Беларусь, 24–25 апреля 2019 г.)* / редкол.: С. Я. Аземша (гл. ред.) и др. Минск: Юр спектр, 2019. С. 45–49.

6. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підруч. / пер. з рос. С. О. Буракоевського. Харків: Консум, 2001. 656 с.

7. Теорія держави і права. Академічний курс: підруч. / за заг. ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 688 с.

REFERENCES

1. Holina V. V., Holovkin B. M. (2011). Zabezpechennya yakosti zapobizhnoyi funktsiyi zakonodavstva pro kryminal'nu vidpovidal'nist'. *Teoretychni osnovy zabezpechennya yakosti kryminal'noho zakonodavstva ta pravozastosovchoyi diyal'nosti u sferi borot'by zi zlochynnistyu v Ukrayini*. V. I. Borysov, V. S. Zelenets'ky (Eds.). Kharkiv: Pravo, 191–239 [in Ukrainian].

2. Holovkin B. M. (2012). Preventyvnyy vplyv systemy antykryminal'noho zakonodavstva Ukrayiny na zlochynnist'. *Visnyk Akademiyi pravovykh nauk Ukrayiny – Herald of the Academy of Law Sciences of Ukraine*, 4 (71), 308–317 [in Ukrainian].

3. Husarov S. (2017). Kryminolohichne zakonodavstvo. *Ukrayins'ka kryminolohichna entsyklopediya*. V. V. Chernyey, V. V. Sokurenko (Eds.). Kharkiv–Kyuyiv: Khark. nats. un-t vnutr. sprav; Nats. akad. vnutr. sprav; Kryminoloh. asots. Ukrayiny; Zolota mylya, 352–353 [in Ukrainian].

4. Kalinina A. V. (2018). Kryminolohichne zakonodavstvo u postradyan-s'kykh derzhavakh. *Pytannya borot'by zi zlochynnistyu – Issues of Crime Prevention*. Kharkiv: Pravo, issue 35, 55–67 [in Ukrainian].

5. Kalinina A. V. (2019). Kriminologicheskoye zakonodatel'stvo kak element ugolovnoy politiki gosudarstva. *Formirovaniye effektivnoy ugolovnoy politiki i optimal'noy modeli dosudebnogo proizvodstva – prioritetnaya zadacha yuridicheskoy nauki i praktiki: sbornik materialov mezhdunar. nauch.-prakt. konf. (g. Minsk, Respublika Belarus', 24–25 aprelya 2019 g.)*. S. Ya. Azemsha (Ed.). Minsk: Yur spektr, 45–49 [in Russian].

6. Skakun O. F. (2001). *Teoriya derzhavy i prava: pidruch.* S. O. Burakoes'ky (Trans. from Rus). Kharkiv: Konsum [in Ukrainian].

7. *Teoriya derzhavy i prava. Akademichnyy kurs: pidruch.* (2008). O. V. Zaychuk, N. M. Onishchenko (Eds.). Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].

Калинина А. В. Криминологическое законодательство в Украине: состояние и перспективы развития

В статье дается общая характеристика криминологического законодательства в Украине: предлагается его определение, выделяются признаки, анализируются недостатки и перспективы развития. Приведены точки зрения ученых относительно содержания понятия криминологического законодательства, проведено его сравнение с отраслью законодательства. Акцентируется внимание на том, что криминологическое законодательство является доктринальным понятием. Выделены такие его признаки, как комплексный характер, направленность на реализацию криминологической политики государства и структурированность. Среди недостатков криминологического законодательства указано: наличие разрыва между наработками ученых теоретического характера и их воплощением на практике, не системный характер, нестабильность норм, наличие пробелов. Предложены следующие перспективы развития криминологического законодательства в Украине: его систематизация, устранения противоречий и пробелов в соответствующих нормативных актах, воплощение на практике теоретически обоснованных наработок ученых и передового опыта зарубежных стран в этой сфере, а также совершенствование практики применения криминологического законодательства

Ключевые слова: криминологическое законодательство, предупреждение преступности, правовое обеспечение предупреждения преступности.

Kalinina A. V. Criminological legislation of Ukraine: the state and prospects of development

The scientific paper is dedicated to the general characteristics of criminological legislation of Ukraine. There are no integrated scientific researches of criminological legislation in Ukraine. Usually such legislation researches as a part of the crime prevention activity. This fact determines the scientific paper's urgency.

The paper's goal is to analyze the substantive content of the concept of «criminological legislation», to identify the general features of criminological legislation in Ukraine and to analyze the prospects for its development in our country.

The points of view of scientists concerning the content of the concept of criminological legislation are given, its comparison with the branch of legislation is made. It was concluded, that criminological legislation isn't one of the branches of legislation of Ukraine. It is highlighted, that criminological legislation is a doc-

trinal concept, which denotes a set of laws and other normative acts that regulate public relations in the field of prophylaxis and prevention of offenses in Ukraine.

The features of criminological legislation are: the complex nature, the focus on the implementation of the state's criminological policy and structure organization.

The next defects of the criminological legislation have been indicated: the presence of a gap between the theoretical achievements of scientists and their implementation in practice, non-systemic character, instability of norms, gaps.

The following perspectives of the development of criminological legislation in Ukraine have been offered: 1) systematization; 2) elimination of contradictions and gaps in the relevant normative acts; 3) implementation in practice theoretically grounded achievements of scientists and best practices of foreign countries in this field; 4) improvement of the practice of application of criminological legislation.

Key words: *criminological legislation, crime prevention, legal support for crime prevention.*